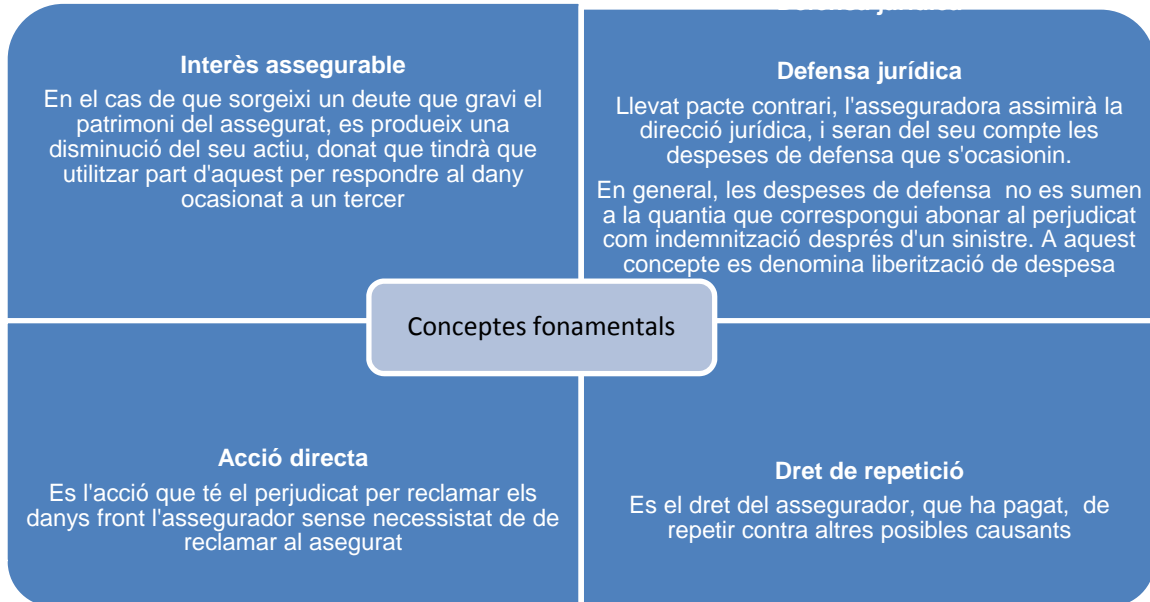

«Més ens val ser RESPONSABLES»

Conceptes fonamentals

Àmbit de cobertura

Existeixen cinc «límits» que defineixen amb precisió quin és l'àmbit de cobertura i, per tant, fins on arriba la responsabilitat de l'assegurador en virtut del contracte d'assegurança:

Suma assegurada: Quantitat màxima fins on està obligada a idemnitzar el assegurador. Pot establir-se per sinistre, per anualitat,... i pot contenir sublímits per a danys personals

Descripció del risc: Definició concreta de l'activitat o condició jurídica de l'assegurança. Aquest punt es fonamental, donat que si el dany no guarda relació amb l'activitat coberta en pòlissa, l'assegurador no té el deure de fer-se càrrec.

Exclusions: Ennumeració explícita d'aquells riscos, fets o circumstàncies en els que l'assegurança no otorga cobertura. Podriem afirmar, en general, que en una pòlissa de responsabilitat civil i per principi "el que no s'exclòs expressament" està cobert.

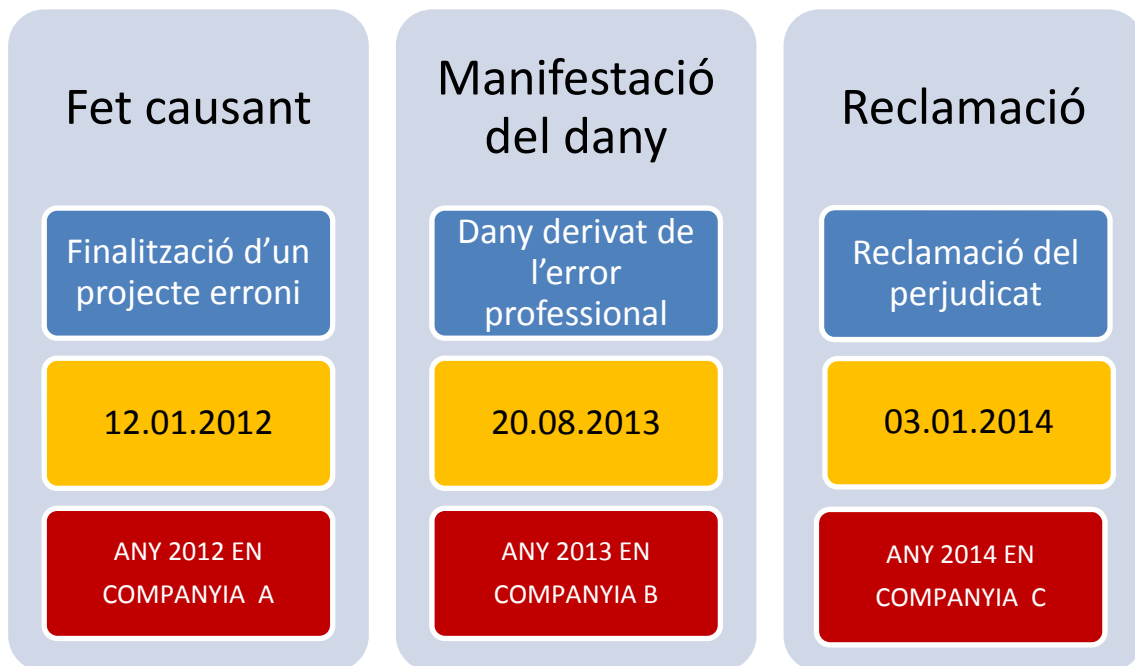
Definicions de la pòlissa: Concreta el sentit propi del contracte. En aquestes definicions s'estableix en que sentit s'ha d'entendre aquelles paraula o expressió, de forma que no doni lloc a dobles interpretacions.

Franquícies: Es la quantitat que tindrà que assumir l'assegurat en cas de sinistre.

Delimitació temporal de la cobertura

El contracte d'assegurança de responsabilitat civil preveu la possibilitat que tant el dany al tercer perjudicat com la reclamació d'aquest tinguin lloc en moments diferents. Per exemple, els supòsits de responsabilitat derivada de danys

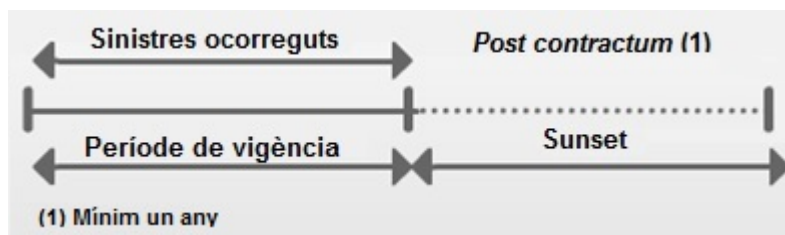
ocasionats per productes defectuosos o la responsabilitat derivada de l'exercici de determinades professions.

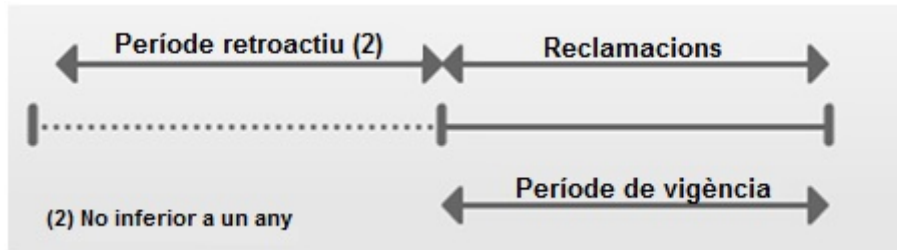
Quina de les tres companyies hauria de fer-se càrrec del sinistre? La resposta va en funció de les clàusules de delimitació temporal que s'hagin incorporat a cadascuna de les tres pòlisses.

Existeixen tres sistemes:

SISTEMA D'OCURRÈNCIA: la pòlissa empara les conseqüències dels sinistres **ocorreguts** durant el període de vigència de la pòlissa i reclamats judicialment i extrajudicialment durant aquest període o en el termini màxim d'un, dos o més anys, a comptar des de la seva data de rescissió per algun dels supòsits previstos per la llei. Com a norma general, el més adequat és un termini de dos anys.

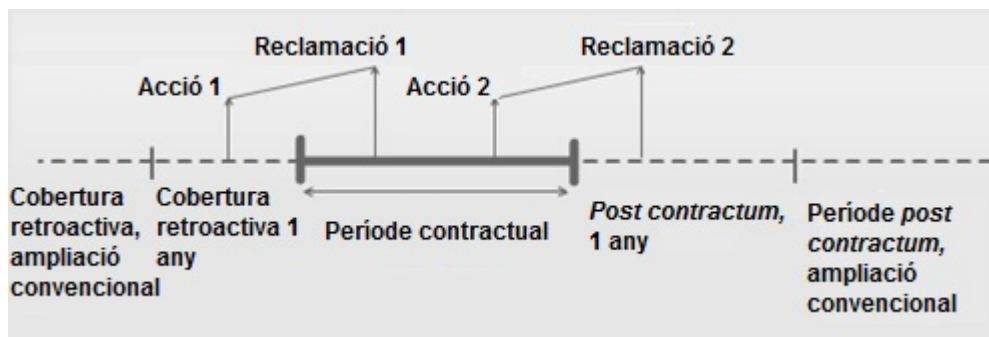

SISTEMA DE RECLAMACIÓ: la pòlissa empara les conseqüències de les reclamacions judicials i extrajudicials formulades durant el període de vigència per sinistres ocorreguts durant aquest període o durant el període anterior a la data d'efecte de la pòlissa, no inferior a un any.

En aquest sistema, és habitual introduir un període post contractum per emparar les reclamacions que durant un temps breu (dos o tres mesos) es formulin després de l'anul·lació de la pòlissa. Aquesta pràctica normalment comporta una sobreprima.

SISTEMES MIXTOS: empara les conseqüències dels sinistres i de les reclamacions en els períodes *post contractum* i retroactiu.

Abans de canviar de companyia, l'assegurat haurà de comprovar quin sistema de delimitació temporal tindrà, ja que podria donar-se la situació que no quedés cobert en cas de sinistre.

Limitació geogràfica de la cobertura

Fins fa pocs anys, el més usual era limitar la cobertura geogràfica a sinistres ocorreguts en territori nacional i per responsabilitats declarades davant tribunals espanyols.

Per a una ampliació de la cobertura a l'estranger, podem definir diverses zones geogràfiques:

- A la Unió Europea la valoració del risc és similar a la d'Espanya.
- Quan la cobertura del producte es fa extensiva als **Estats Units, el Canadà, Austràlia i Nova Zelanda**, la pòlissa defineix unes limitacions especials. Se n'exclouen les reclamacions perquè en aquests països s'aplica el que es denomina *punitive and exemplary damages*, o sigui, una apreciació dels tribunals que el causant coneixia la possibilitat del dany i no va fer el que calia per evitar-lo, la qual cosa comporta una condemna més severa que serveixi d'exemple.

Stella Liebeck, de 79 anys, va comprar un cafè en un AutoMac. La dona anava de copilot al cotxe estacionat del seu nét, va posar el got entre els genolls i, quan va voler treure'n la tapa, va fer vessar tot el líquid damunt les cames. El resultat van ser cremades de tercer grau en el 6 % del seu cos. El cafè estava a una temperatura un 20 % superior respecte de la recomanada per la indústria.

La dona va estar ingressada durant vuit dies, va perdre nou quilos i va haver de sotmetre's a un empelt de pell i a un tractament addicional que es va allargar dos anys.

La Stella va intentar arribar a un acord perquè McDonald's es fes càrrec de les despeses mèdiques, que va quantificar en 20.000 dòlars. L'empresa, però, només li'n va oferir 800.

El seu advocat va argumentar al judici que, entre 1982 i 1992, McDonald's havia rebut unes 700 queixes de clients per cremades causades pel cafè i que únicament havien desembossat 500.000 dòlars. Va acusar McDonald's de ser «enormement negligent» per preparar un producte que era «inacceptablement perillós» i «d'elaboració defectuosa».

Va al·legar que McDonald's servia el cafè a uns 90 °C. A aquesta temperatura, el líquid pot causar cremades de tercer grau en menys de 10 minuts.

Un jurat popular va determinar que McDonald's era responsable en un 80 % de l'incident i que la Stella tenia el 20 % restant de la culpa. La Stella va rebre una compensació de 600.000 dòlars.

- Per a la resta del món, el nivell de risc és molt inferior respecte del dels països anglòfons. La principal dificultat que hi trobem és la tramitació d'un sinistre en entorns geogràfics allunyats.